

Cultura | Actualitzat el 21/03/2017 a les 16:35

Ian McEwan es capbussa en el jo per escriure «Closca de nou»

La darrera novel·la de l'autor britànic és una barreja de comèdia negra, trama detectivesca, thriller i reescriptura del "Hamlet" de Shakespeare

Ian McEwan a Barcelona | Jordi Jon Pardo

Ian McEwan (<http://www.ianmcewan.com>) és un autor "rar, pertorbador i absolutament sorprenent", tal com el definia Silvia Sesé, editora d'Anagrama, en la presentació a premsa de *Closca de nou* (https://www.anagrama-ed.es/libro/libres-anagrama/closca-de-nou/9788433915412/LA_33). I els adjectius no deixen de ser un retrat precís d'una manera d'entomar l'escriptura i de celebrar l'acte de creació, des de la voluntat de remoure i deixar astorat. Al llibre, McEwan recorda els moments de concentració i d'abstracció del món real, aquells en què aconsegueix centrar-se en el paràgraf, en la matèria d'allò que vol dir. Quan fa el que vol amb la paraula.

Una celebració que és transmesa a totes les seves novel·les i que aquí fa una triple pirueta: el narrador és un fetus i aquest, en un prodigi de verbigràcia, dialoga amb el *Hamlet* de Shakespeare, en una barreja de comèdia negra, trama detectivesca, thriller i reescriptura intrauterina del clàssic. "He rellegit *Hamlet* -explica- i mentre el rellegia, m'he adonat que és un text fundador de la modernitat". Hamlet com a figura que ens cabussa en el concepte del jo, establint ponts amb les temptatives intel·lectuals que ja va desenvolupar Michel de Montaigne o jugant a la manera de *Tristram Shandy* (<http://impedimenta.es/libros.php/vida-y-opiniones-de-tristram>).

Observar el món, sense influir en els esdeveniments

<https://www.naciodigital.cat/noticia/127688/ian/mcewan/es/capbussa/jo/escriure/closca/nou>

La història de *Closca de nou* té molt de deliri. Explica com Trudy manté una relació adúltera amb Claude, germà del seu marit John, poeta, editor de poesia i un somiador depressiu amb tendència a l'obesitat. Els dos amants conceben un pla: assassinar en John, el pare del fetus que la Trudy porta a la panxa, i que esdevé el testimoni directe dels fets. "Volia explorar la idea de la maternitat, de manera simbòlica, i dibuixar una figura que viu en la consciència, algú que viu en ell mateix".

Ian McEwan Foto: Jordi Jon Pardo

Algú que, des de la "closca" estant, té una visió d'allò que hi ha més enllà. "L'actualitat ens porta a enfrontar-nos a atacs directes a la societat oberta i d'ordre democràtic, tant a Europa com als Estats Units, sense oblidar la presència de Rússia i la Xina", afirma McEwan. "I això ens fa tenir un sentiment d'impotència. Ens costa influir en els esdeveniments que veiem. Per això, el meu personatge parla des d'aquesta posició, des d'on observa el món, però sense possibilitat d'influir en els esdeveniments".

La novel·la com a un viatge exploratori

Malgrat això, McEwan volia que la novel·la tingués "llum i optimisme", a diferència del gran clàssic shakespeariana. "*The rest is silence*", diu Hamlet quan mor. "Per al meu narrador, l'única cosa factible que pot fer és néixer i mirar d'interrompre tot el flux d'esdeveniments que observa prèviament". Per això, "la resta és caos", com diuen les últimes paraules del llibre. "El sentit de la vida és aquest: extreure'n algun sentit, de la vida". Un objectiu de la pròpia recerca de l'artista. "Escriure una novel·la és un viatge exploratori. Pots tenir un mapa, però mai no saps com serà el viatge. L'acte d'escriure necessàriament implica sorpresa", especifica McEwan.

La novel·la i el narrador intrauterí acaben sent un compendi de tota el que és la carrera de

McEwan: violència, comèdia, amor, esperança. "Reflecteix també la meva passió per la poesia i per Shakespeare, i que el thriller no és el tema central. *Closca de nou* no és la història de qui va cometre el crim, sinó si podran sortir-se'n sense que els agafin", explica. Una manera de gaudir jugant amb altres gèneres, amb el marge de subvertir normes i convencions. "Cada novel·la que escric és com si fos la primera, ho trec tot. Sempre començo de zero", confessa. "M'encanta sorprendre'm a mi mateix". I els lectors ho agraeixen.

Ian McEwan a Barcelona Foto: Jordi Jon Pardo